

מת (באר שבע) 52-12-25 - מדינת ישראל נ' ג'עפר אלאטרש

מ"ת (באר-שבע) 52-12-25 - מדינת ישראל נ' ג'עפר אלאטרש שלום באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 52-12-25

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד תוג'מן אריק

נגד

ג'עפר אלאטרש (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[14.01.2026]

כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

החלטה

לפני בקשה להורות על יציאת המבקש ממעצר לתקופה של 4 שעות, ביום 20.1.26 בשעה 9:00 עד שעה 13:00,

לצורך התייצבותו הפיזית בטקס הצהרת אמונים של בת זוגו בפני משרד הפנים כחלק בהליך של "איחוד משפחות"

אשר אושר לאחרונה לבני הזוג.

על פניו, הבקשה נסמכת על הטענה כי נוכחות בן הזוג הישראלי (המבקש) בטקס הצהרת אמונים של בת זוגו (שאינה

אזרחית ישראלית) הינה תנאי מחייב לקיום הטקס לפי נוהל רשות האוכלוסין וההגירה- נוהל טיפול בהצהרת אמונים

4.4.0006 סעיף 2, בהקשר התאזרחות מכוח סעיף 7 לחוק האזרחות (סעיף 7 לחוק האזרחות, תשי"ב 1952;

נוהל 4.4.0006 סעיף 2).

רקע לדיון

ביום 17.12.25 ניתנה על ידי החלטה מנומקת הדוחה את בקשת המבקש למתן חופשה קצרה ממעצרו לצורך

התייצבות לטקס הצהרת אמונים של בת זוגו במשרד רשות האוכלוסין שנקבע במקור לתאריך 23.12.25.

החלטתי ניתנה על בסיס טיעוני הצדדים בכתב ועמדת שב"ס בכתב בלבד.

על החלטה זו הוגש ערר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בהחלטה מיום 21.12.25, קבע כי הצדדים הגיעו להסכמה ביניהם (בהתאם

להמלצת בית המשפט) לפיה תינתן לצדדים אפשרות להשלים טיעוניהם בע"פ בדיון שנקבע בפניו במקור ליום

12.1.26, ובית משפט קמא יחליט לאחר שישמע את הצדדים בפניו.

אציין עוד כי בית המשפט (מותב זה) הביע תמיהה בהחלטת ביניים, מדוע לא ניתן לדחות את הטקס במשרד הפנים,

דחייה שעשויה לייתר את הדיון בבקשה זו, וכתשובה טען בא כוח המבקש כי לא ניתן לדחות את טקס הצהרה לאחר

שמשפחת המבקש ביצעה בירור בעניין עם משרד הפנים.

למרות הטענה האמורה, טקס הצהרת האמונים נדחה לתאריך 20.1.26 בנסיבות שלא הובאו בפני בית המשפט. תשתית עובדתית וטענות הצדדים בתמצית -

המבקש עצור עד מתן החלטה אחרת, וממתין לתסקיר מעצר.

כתב האישום שהוגש כנגד המשיב, לצד האירוע המתואר בבקשת המעצר של המדינה, כולל נהיגה בזמן פסילה (בפעם השביעית ובפעם השמינית- שני אירועים), בריחה פרועה משוטרים, עלייה על אי תנועה במקרה אחד וגרימת תאונה במקרה השני בו נמלט מהשוטרים, אי ציות להוראת שוטרים לעצור, וכל זאת לאחר שרק ביוני 2024 נפסל המבקש ע"י בית המשפט המחוזי לצמיתות ואושר גזר דין של 16 חודשי מאסר בפועל בעניינו, ממנו השתחרר לאחרונה.

בנסיבות המתוארות לעיל, ומאחר וסברתי כי המשיב (המבקש בבקשה זו) מצוי ברף מסוכנות גבוה ואף קיצוני, הוא נעצר על ידי עד להחלטה אחרת ללא כל חלופה אשר יכולה בשלב הנוכחי לאיין את מסוכנותו לציבור והוא ממתין לתסקיר מעצר מהנימוקים שפורטו על ידי בהחלטתי המקורית בפרשה זו.

המבקש טוען שהבקשה נועדה לתכלית ראויה ומשפחתית, ולא לצורך בילוי או נוחות. מדובר בהליך איחוד משפחות שסיכויי הצלחתו בדרך כלל אינם גבוהים, אולם בעניינו של המבקש ובת זוגו ההליך התקדם והבשיל לשלב המעמד המבוקש. נטען כי בהיעדר נוכחות המבקש לא ניתן יהיה להשלים את הטקס או את ההליך במועד שנקבע, לכן נדרשת יציאה נקודתית. טענת המסוכנות נוגעת רק לעבירות נהיגה ורכב, משכך, אם תנאי היציאה ימנעו נהיגה בפועל, ניתן יהיה לאיין או להפחית את הסיכון. לפי הנטען ניתן להבטיח פיקוח הדוק באמצעות הובלת המבקש על ידי שב"ס למתקן המעצר בבית המשפט, ומשם תתבקש יציאה קצרה ומוגבלת בזמן, לבניין הסמוך בקריית הממשלה, עם ליווי צמוד של ערב (חייל משוחרר מצה"ל ביחידת הגששים) והחזרה מיידית למעצר תוך הפקדת ערבויות, כך שמדובר בסיכון מידי שניתן לקבלו.

עוד טען ב"כ המבקש (תוך שתמך טענותיו בפסיקה רלוונטית) כי במקרים אחרים שם מסוכנות המבקשים הייתה לכאורה גבוהה משמעותית ממסוכנותו של המבקש בפרשה דנן, איפשר בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (ואף בית המשפט העליון - כב' השופטת ברק ארז) יציאה של עצור לברית מילה של בנו, לחתונה של אח, לבר מצווה, או לבית חולים, כך שאין המדובר בבקשה חריגה או נדירה.

מול עמדה זו, ולטענת המשיבה (המדינה), לא הוצג טעם חריג המצדיק הוצאת העצור הספציפי שמסוכנותו חריגה ממעצר לצורך הטקס וממילא לא ברור מדוע הסעד המבוקש מופנה לבית המשפט ולא לרשות האוכלוסין וההגירה. איש לא ברר במשרד הפנים האם ניתן לוותר על נוכחותו של המבקש בטקס?

עוד טענה המדינה כי מדובר במבקש בעל דפוס עברייני תעבורתי מובהק. המבקש שב פעם אחר פעם לנהוג חרף פסילה ואף מאסרים ממושכים ומאסרים מותנים שלא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות דומות. מכאן, לשיטתה, אין ליתן בו אמון במסגרת יציאה זמנית, גם אם תלווה בתנאים.

עוד נטען כי מדובר בטקס שבועת אמונים ולא באירוע חירום אישי כגון לידה או פטירה של קרוב משפחה. לפיכך אין מדובר באירוע היוצר חובה או צורך חיוני בנוכחות המבקש. בנוסף נטען כי ניתן לדחות את מועד הטקס, בניגוד לאירועים חד פעמיים שאינם ניתנים לדחייה.

הכרעה בבקשה -

לא מצאתי חוק המחייב את נוכחותו של המבקש בטקס הצהרת האמונים של בת זוגו במשרד הפנים. אכן, לפי נוהל רשות האוכלוסין וההגירה- נוהל טיפול בהצהרת אמונים 4.4.0006 סעיף ב2, בהקשר התאזרחות מכוח סעיף 7 לחוק האזרחות (סעיף 7 לחוק האזרחות, תשי"ב 1952; נוהל 4.4.0006 סעיף ב2) על בן זוגה של המתאזרחת להיות נוכח בטקס הצהרת האמונים שלה, אך מדובר בנוהל פנימי של משרד הפנים ולא בצורך או חובה הנובעת מהחוק.

בנסיבות אלה, על פניו, רשאי משרד הפנים בנסיבות מתאימות לאפשר בסיטואציה חריגה שנוצרת את קיום ההשבעה גם ללא נוכחותו הפיזית של בן הזוג אם נוכחות כזו אינה מתאפשרת.

על פניו אין גם מניעה לקיים הטקס כאשר בן הזוג נוכח בויעוד חזותי, או לחליפין (ככל שנדרשת חתימתו על מסמך) ניתן למסור מסמך זה לב"כ המבקש וזה יחתימו בבית המעצר וישיב המסמכים למשרד הפנים או לרשות ההגירה כאשר הם חתומים.

לא מצאתי במסמכי הבקשה שהוגשה כל פנייה של המבקש לרשות האוכלוסין לדחות את הטקס בנסיבות לתקופה ארוכה עד שישתחרר ממעצרו או מאסרו (ככל שירצה כזה), וכנגד בקשה זו התקבלה תשובה שלילית של רשות האוכלוסין וההגירה.

המבקש בחר לפנות בבקשה לבית המשפט לשחררו ממעצרו אף שמסוכנותו קיצונית, וזאת לאחר שנמלט משוטרים במרדף רכוב פרוע בעודו פסול לצמיתות לנהיגה, וזאת טרם מיצה את יכולותיו לפנות בבקשה מתאימה באחת החלופות לעיל למשרד הפנים או לרשות ההגירה.

בכל אופן, לא הוצגה לבית המשפט כל פנייה כזו ולצידה סירובו של משרד הפנים לקיים הטקס באחד האופנים האפשריים לעיל ולחליפין סירוב לדחות אותו לפרק זמן ארוך.

אציין כי כאשר שאל בית המשפט מדוע לא ניתן לדחות את המועד המקורי שנקבע בחודש דצמבר 2025, התקבלה תשובת ב"כ המבקש כי הדבר אינו אפשרי, אך בהמשך התברר כי טענה זו של משפחת המבקש אינה נכונה, ומשרד הפנים דחה לבקשתם את הטקס ליום 20.1.26 מה שמוכיח כי כאשר פונים בבקשה הגיונית למשרד הפנים (או לרשות ההגירה) מתקבלת גם החלטה הגיונית שמאפשרת את קיום ההליך במועד מאוחר יותר שכן אין המדובר בהליך דחוף שיש לקיימו מיד.

בבש"פ 1432/22 פלוני נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון -

" הליכה לחגיגות בר-מצווה אינה עולה בקנה אחד עם מעצרו של אדם, אשר נועד לשרת את מטרותיו של ההליך הפלילי: איון המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור ולהליך. מעצר באזוק אלקטרוני - מעצר הוא. שחרור חריג ממעצר לפרק זמן מוגבל בשעות יכול שיתאפשר רק בנסיבות חריגות כדוגמת הולדת בן או בת; לוויית בן משפחה מדרגה ראשונה ועליה לקבר של בן משפחה כאמור; חתונה של קרוב משפחה באותה דרגה; וכן בר-מצווה או בת-מצווה של בן או בת וכיוצא באלה (ראו: פקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.40.00, סעיף לח(2); כמו כן ראו והשוו: בש"פ 1432/22 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2022) (חתונת בנו של עצור); וכן רע"ב 8591/12 סטאל נ' מדינת ישראל (29.11.2012) (חתונת בתו של אסיר)). חגיגת בר-מצווה של נכד אינה בגדר נסיבה חריגה. "

בהתאם לסעיף 7 של פקודת נציבות שירות בתי הסוהר (אותה אזכר בית המשפט העליון בהחלטתו לעיל - מספר פקודה 04.40.00) - "עצורים אינם זכאים לצאת לחופשה לרבות לחופשה מטעמים מיוחדים המנויים בפרק ח' להלן בתקופת מעצרם, שכן חופשה מן המעצר אינה עולה בקנה אחד עם תכלית המעצר ועם עילותיו." קביעת בית המשפט העליון לעיל, על רקע פקודת נציבות שירות בתי הסוהר ממחישה עד כמה היציאה ממעצר אינה מתאפשרת ככלל, ורק במקרים נדירים יאפשר בית המשפט יציאה מסוג זה.

צודק התובע בעמדתו כי כאשר עסקינן באירוע שאינו "בר הזזה" - ברית, לוויה, יציאה לביקור של חולה מדרגה ראשונה המצוי במצב רפואי קריטי, יהיו מקרים בהם בית המשפט יאפשר יציאה, כפי שהציג בצדק, בפסיקה שהגיש, ב"כ המבקש.

אולם, אני מוצא הצדקה לאבחון של הפסיקה אותה הציג ב"כ המבקש, שכן לא מצאתי בה מקרה מובהק בו המבקש נמלט במרדף פרוע משוטרים טרם מעצרו וזאת תוך שהוא מפר צו מפורש של בית המשפט האוסר עליו נהיגה לצמיתות.

עצם ניסיון ההימלטות של המבקש משוטרים עובר למעצרו מייצר כלפיו רף מסוכנות וחשש ממשי כי ינסה להימלט מן הדין, קל וחומר כאשר ב"כ המבקש בעצמו מאשר כי הוא צפוי למאסר ארוך כתוצאה מפרשה זו, כך שאינטרס ההימלטות של המבקש קיים גם קיים בפרשה זו.

צודק גם התובע עת טען כי היכולת לתת אמון במבקש זה מצומצמת מאד עד לא קיימת, ולכן לאור ניסיון ההימלטות של המבקש טרם מעצרו, אין באפשרות של ערב (קרוב משפחה) כדי לאיין את סכנת ההימלטות שלו או את מסוכנותו, והתנגדות שב"ס (בכתב) ללוות את המבקש למקום פתוח לציבור בנסיבות של פרשה זו מובנת בהחלט. מכל האמור לעיל, אני קובע כי נוכח רף מסוכנותו הקיצוני של המבקש, ולאור ניסיון הבריחה הפרוע שלו משוטרים טרם מעצרו אין פרשה זו דומה למקרים שהציג ב"כ המבקש, ואין באפשרותי לתת בו אמון במידה שתאפשר את שחרורו ממעצרו כדי להגיע פיזית למשרד הפנים, ולאחר מכן לשוב למתקן הכליאה מרצונו.

אציין עוד, כי ב"כ המבקש רשאי להציג החלטה זו בפני נציגי המדינה ברשות האוכלוסין וההגירה (או במשרד הפנים) ולבקש מהם לפעול בהתאם לאחת החלופות שהציע בית המשפט כדי לקיים את הטקס מבלי שהמבקש יצא ממעצרו (טקס בויעוד חזותי, טקס ללא נוכחותו, טקס הנשען על החתמת מסמכים שיעביר ב"כ המבקש לעצור או דחייה ארוכה של הטקס בהסכמה).

אדגיש כי בשנים האחרונות מקיים בית המשפט כעניין שבשגרה דיונים עם עצורים בויעוד חזותי- ללא נוכחות פיזית באולם, ואין כל מניעה לקיים הליך דומה עם המבקש במשרד הפנים עם מחשב רגיל בשיחת זום או שיחת ווצאפ. החלופות שמציע ב"כ המבקש מסכנות באופן בלתי סביר את הציבור ולכן אינן ישימות.

ככל שמשרד הפנים או רשות האוכלוסין וההגירה יאשרו את אחת האפשרויות לעיל, ניתן יהיה לחזור ולפנות למותב זה כדי שיינתן צו מתאים שיאפשר המהלך ממקום מעצרו של העצור. הבקשה לשחרור זמני של המבקש ממעצרו נדחית. ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ו, 14 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.